

andre Bestillingsmænd. Sville saadanne der formentlig bør blive Spørgsmaal om, er begrundet paa forskjellig Maade i de forskjellige Retninger; man har herved amendt saamegen Sparommelighed som muligt. Af Motiverne Sp. 1948 vil det ses, at den samlede Sum for disse Tillæg andrager 37,370 Rd. Der er imidlertid endnu et andet Punkt af en noget andet Karakter, som er medtaget. Det vil erindres, at der tidligere i Rigsdagen har været stillet Forespørgsel med Hensyn til de Embeds- og Bestillingsmænd, som ere ansatte ved Landtoldgrændsen efter Loven af 23de December 1864, hvori det er fastsat, at der ikke kan gives de ved denne Toldgrændse ansatte Embeds- og Bestillingsmænd fast Ansættelse, forinden den nævnte Lov er bleven revideret. Det har imidlertid vist sig, mine Herrer, at der formentlig ikke er nogen Grund til at gjøre Forandring i den nævnte Lov, og det vilde forekomme mig beynnderligt at forelægge Loven, om jeg saa maa sige, til Stadfæstelse. Regjeringen har ment, at der paa den ene Side vil være al Grund til, at Bestemmelsen i Lov af 23de December 1864 § 23 blev forandret, men at der ikke var tilstrækkelig Grund til aldeles formelt at foretage en Revision; man har ment, at det, naar man erkjendte, at der ikke var Anledning dertil, var naturligt, at disse Mænds Stilling fik en endelig Ordning, og det er her foreslaaet gjort paa den Maade, at disse Embeds- og Bestillingsmænd ere indordnede under de almindelige Regler om Pensioner ved Toldvesenet.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Derefter gik man over til den sidste paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

N. Andersen: Saalange man kan afskrænke sig til at stille den almindelige Fordring til en Lov om Toldbeskatning, at den skal være retfærdig, da kan man finde Tilslutning fra alle Sider; men naar man vil føre dette videre og skrive til i de enkelte Punkter at afgjøre, hvad der er retfærdigt eller ikke, saa møder man de mest forskjellige Meninger, idet hvad den ene finder at være retfærdigt, finder den anden uretfærdigt. Der er imidlertid to Sider ved denne Lov, med Hensyn til hvilke jeg tror, at man uden stor Vanskelighed vil kunne komme til Enighed om, at vi ikke ere saa retfærdige, som vi kunde og burde være. Den ene Side er den, at man maa stille den Fordring til en Beskatningslov af den Natur, at det bliver en Beskatning til Staten og ikke en saadan Beskatning, hvorved man gaabner den ene Statsborger Afgang til sin egen Fordel at beskatte den

anden; thi det, man kalder Beskyttelse, er jo i Virkeligheden kun en anden Benævnelse paa den Rettighed, man giver nogle Statsborgere til at beskaffe andre Statsborgere; det er det, jeg tror, man med Billighed kan forde efterhaanden skal ophæves. Dette træder i intet Punkt stærkere frem end ved Besatningen af Sukker. Det er ganske naturligt, at det her maa træde stærkest frem, da det netop er den Position, som giver den langt overveiende Del af hele Skatten, og jeg kan derfor i dette Punkt kun slutte mig til, hvad der i forrige Møde blev udtalt af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen). Deimod kan jeg være tilbøjelig til at gaa med dem, som i det Mindste for en Tid endnu ville bevare Beskyttelsen for Haandværksfrembringelser. En brat Opgiøden af denne Beskyttelse eller — for at bruge et Ord, jeg før brugte — af denne Ret for Enkelte til at beskaffe deres Medborgere kunde have betænkelige Følger, dersom den paa een Gang pludselig blev ophævet; men jeg tror dog, at det maa være en Betræbelse efterhaanden at komme til, at den kan ophæves; men endnu uheldigere stiller det sig ved andre Poster end dem, jeg her har nævnt, navnlig ved saadanne, hvor den beskattede Vare ikke blot er Gjenstand for Indførelse udefra, men ogsaa tilbels avles her i Landet. Da jeg i forrige Samling tillod mig at gjøre opmærksom paa, at naar man forhøiede Tobakstolden, vilde det være nødvendigt at lægge en Skat paa den indenlandske Tobaksavl, syntes denne Tanke ikke at finde synderlig Tilslutning; det var egentlig kun det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), der godkjendte den, medens Andre bestemt modsatte sig den. Imidlertid har Tanken jo arbejdet sig frem, saaledes at ikke alene Toldudvalget ifjor har erklæret sig for den, men ogsaa den høje Regjering er kommen saa vidt, at den har forelagt Thinget et Lovforslag i saa Henseende og ved Siden deraf ogsaa et Lovforslag om at beskaffe indenlandsk Sukkeravl, som jo nu synes at ville arbejde sig frem. Jeg indser dog ikke, hvorfor man ikke er gaaet videre og har taget det samme Hensyn til Humleavl. Overfor den er man gaaet en Vej, som aldeles er den modsatte af den, man er gaaet med Hensyn til Tobak og Sukker, medens det er ubestrideligt, at Forholdet med Hensyn til Humleavl vil stille sig ganske paa samme Maade som med Hensyn til de to andre Frembringelser. Imidlertid er man ikke alene bleven staaende ved den nuværende Told paa Humle, men man har endogsaa foreslaaet at forhøie den Noget. Humleavl er ganske vist gammel her i Landet, men den vilde dog neppe ret kunne betale sig, dersom der ikke havde været en saa høj Indførelstold paa Humle, og hvis man nu forhøier denne ydeligere, saaledes som det er foreslaaet i Udkastet, vil Følgen ganske naturlig blive den, at der vil blive amendt Jord og Arbejde paa at frembringe Humle, uagtet denne